

A nemzeti sorskérdések szolgálatában

Szárszói Nyilatkozat

A Magyar megmaradásért elnevezésű szárszói tanácskozás résztvevői az alábbi nyilatkozatot fogadták el: „Az 1943-as Szárszói tábor évfordulója alkalmából a Püski Alapítvány és a Szárszó Baráti Kör rendezésében 1993. augusztus 23-29. között ismét összegyűlt a magyar szellemi és politikai közélet több mint 1500 képviselője.

Az 1993-as találkozó célja az volt, hogy: megemlékezzen az 50 évvel ezelőtti szárszói találkozóiról, áttekinthesse a magyarság sorskérdéseit, a magyarság jövőjét meghatározó nemzetpolitikai, gazdasági, kulturális feladatokat, a szólás- szabadság elvének tiszteltetését tartásával fórumot biztosítson a különféle nézetek és vélemények kifejtésére.

A szellemi – közéleti fórumon elhangzott előadások és hozzászólások – az 1943-as jegyzőkönyvhöz hasonlóan –

könyvalakban nyilvánosságra kerülnek.

A tanácskozás résztvevői – nézeteik sokfélesége mellett is – a nemzeti összefogás megteremtésére törekedtek.

Egyetértettünk abban, hogy: történelmi, erkölcsi és politikai felelősséget kell vállalni a magyarság megmaradásáért, életerejének növeléséért és jövőjének biztosításáért, őrizni, ápolni és gyarapítani kell a nemzeti kultúra tárgyi és szellemi értékeit, biztosítani kell a nemzet és az ország szuverenitását, érdekeinek érvényesülését, meg kell őrizni az alkotmányos állam kereteit és folyamatosan, határozottan fejleszteni kell a demokrácia és a jogállam intézményrendszerét, ki kell dolgozni és meg kell valósítani a nemzet és az ország átfogó modernizációs programját, biztosítani kell, hogy az ország népe békében éljen; meg kell teremteni a szociális béke feltételeit, valamennyi állampol-

gár létbiztonságát, munka- és megélhetési lehetőségét.

Szükségesnek tartjuk: az élet feltétlen tisztelétét, a magyar nemzet fogyásának megállítását, a család védelmét, több gyermek neveléséhez szükséges feltételek biztosítását, a Kárpát-medencében élő magyarokért vállalt közös felelősséget, a hazai termelés és piac megóvását, a magyar termékek támogatását, a tulajdon biztonságát, a tulajdon igazságos és arányos elosztását, széles hazai tulajdonosi réteg kialakulását, az ország földje maradjon nemzeti tulajdon: a magyar állam, az önkormányzatok és magyar állampolgárok tulajdona, az információs hatalom demokratizálását, az önkényuralmi bűncselekmények elkövetőinek felelősségre vonását – az idő múlására tekintet nélkül – a mindenkori hatályos magyar törvények szerint, a fejlett európai államok most kialakuló új joggyakorlatának

figyelembevételével az országba való betelepülés, az országban való letelepedés szabályozását, korlátozását és ellenőrzését, a pártérdek, politikai csoportok hatalmi érdekei ne emelkedhessenek nemzeti érdekek fölé.

A résztvevők közös akarata volt, hogy a nemzet minden tagja bekapcsolódhasson az ország, nemzet sorsának intézésébe, ezért javasoljuk: nemzeti kerekasztal összehívását, nemzeti újjáépítési program kidolgozását, nemzeti káté megalkotását.

Az ország nemcsak háborúban veszhet el, békében is. E veszélyt érzékelve mégis úgy véljük, új korszak nyílhat hazánk történetében s közéletében egyaránt, ha a nemzeti sorskérdések szolgálatában egyetértők kölcsönös bizalommal vitatják meg közös gondjaikat és különböző nézeteiket, mint a családban.

Történelmi jelentőségű eredmény lenne, ha az újraválasztott országgyűlés már ez a szellem jellemezné.”

1993. augusztus 29.

a Szárszói Tábor résztvevői

Kármérce

Vendégem visszafogottan, láthatóan fegyelmezve magát koppanította kérdéseit szerkesztőségi asztalomra. Azt firtatták ezek a kérdő mondatok, van-e vajon, s ha igen, hát milyen a kármércénk. Próbáltam győzködni, hogy rossz helyen vezet elő a kérdéseit, az ügyben a biztosítótársaságok az illetékesek, s nem én. Am nem hagyta magát elteríteni eredeti szándékától – hogy tudniillik kérje kétélyeinek újságlapon való kitergetését. Annál is inkább, mert a biztosítókat már megjárta. Meghallgatták, de biztosítási kötvénye nem lévén, érdemben nem foglalkoztak vele – nem ügyfél számukra...

Eppen ez hozta hozzám: fél, hogy sehol sem ügyfél. Merthát az övé nem is ügy: akinek kiskertjét verte szét a jég, megnyomortva vele a családi gazdálkodást, annak ez – az illetékesek szerint – magánügye. Minap bejelentették, a természeti csapás áldozatainak azokat tekintik csak, akiket a szántóföldi termelésben nagy kár ért; azok fognak (függetlenül attól, volt-e maszek biztosításuk) kárpénzt kapni a közpénztárcából.

Újasom kérdései arra vonatkoznak, mi a „nagy kár”, mihez képest az. S mi a „kis(kerti) kár”, a bánatpénzre nem jogosító veszteség. Meghát: ki minősíti, s milyen alapon, minő mércével mérik. Az világos, hogy a nagy parcellákon a jég nagyobb károkat okozott – volt gazda és gazdaság, aminek elverte mindenét –, jogos hát enyhíteni veszteségeiket, némi pénzt juttatni nekik a kiesett jövedelem pótlására. Az viszont kérdőm szerint nem világos, miért nem minősül „teljes vesztesnek” az a kiskertjében gazdálkodó, akinek (mondjuk pl. városi panellakó, vagy falusi főlázó lévén) a párszáz négyzetméternyi terület a teljes birtoka – s azon vert el, tett tönkre mindent a jég. Aki kertecskéjében „csak” a családja szükségletének megtermeléséért fáradoztatól őszig, az nem ugyanolyan értékű, mint aki nagyban és a haszonért termel? S ha nem, akkor vajon miért? Aki szántóföldön termel napraforgót, az miért van előnyben a gyümölcskertéssel szemben? Kit illet bánatpénz, s kit nem? S milyen alapon, ki dönti el? Van kármércénk egyáltalán?

A jegesen koppanó kérdésekre nem tudtam felelni. Ígéretre futotta mindössze tölem olvasómnak; továbbítom a kérdéseit. Íme.

Szabó Magdolna

Osztrák–magyar étterem

Koncertek és színpadi műsorok szervezését vállaljuk reprezentatív teraszunkon.

Telefon: 312-436 Szeged, Söhördő u. 18.

Építőanyagok alaptól a tetőig!

Padlóburkoló 550 Ft+áfa • Fagyálló padlóburkoló 750 Ft-tól+áfa • Csempe 350 Ft-tól+áfa • Kazettás belső ajtók, tömör és üvegezett • Különleges kivitelű, öntött márvány fürdőszoba-berendezések

MODUL-BAU ÉPÍTŐIPARI KFT.
Szeged, Csongrádi sgt. 27. T.: 491-022
Nyitva tartás: hétköznap 7.30-17, sz.: 8-12 óráig.

Új javaslat a karbantartók béremeléséről

A repülőgépszerelők számára új, módosított béremelési javaslatot dolgoztak ki a Malév, az amerikai Lockheed és a repülőgépek karbantartására létrehozott vegyesvállalat, az Aeroplex vezetői vasárnap délelőtti tárgyalásukon. A Malév korábbi ajánlata a szerelők idejéig 22 százalékos és jövő évi 2x10 százalékos béremelése volt, amit a szakszervezet nem talált elfogadhatónak.

A tulajdonosok új ajánlatáról hétfőn reggel kezdenek tárgyalni az Aeroplex és a szakszervezet vezetői, akik eddig a dolgozók bérének 50 százalé-

kos emelését követelték. A béremelési ajánlatról részleteket a Malév nem kívánt nyilvánosságra hozni, véleményük szerint azonban ez a javaslat elfogadható és vonzó lehet az érdekképviselet számára is. A hétfői egyeztető tárgyalás sikerétől függ, hogy az érdekképviselet megszünteti-e sztrájkfenyegetést vagy újabb sztrájkot kezdenek a repülőgépszerelők.

Miután a karbantartók szombat hajnalban már munkába álltak, a hétfői repülőgépjáratok az eredeti menetrend szerint közlekednek majd.

(Folytatás az 1. oldalról.)

– Ezzel a reklámfogással kívántuk tudatni a szegediekkel – magyarázta a vezérigazgató –, hogy a ruhagyár június 1-jével részvénytársasággá alakult. Egyben jeleztük, melyek azok a termékek, amiket a cég jelenleg gyárt és a jövőben is gyártani fog. Bízunk benne, ha az emberek megismerik a Szegedi Ruhagyár áruskáláját, a jövőben kifejezetten keresik a cég emblémáját üzletekben. A cél a belföldi piac meghódítása (is), hisz a korábbi években köztudottan leginkább tőkés bérmunkás megrendelésre dolgoztunk. Hasonló kiárusításra nem valószínű, hogy sor kerül még egyszer, viszont szeptembertől diszkonttá alakítjuk a boltunkat.

– Hogy halmozódhattak föl ekkora készletek a vállalatnál?

– Kevesen tudnak a városban arról, hogy évente mintegy 500 szakmunkástanuló képzésével foglalkozunk. Azokat a darabokat, amiket ők varrnak, nem adjuk át a kereskedelemnek. Az egy hónap során jó részt a tanulók által készített termékeket árusítottuk.

A Szegedi Ruhagyár Rt. 515 millió forintos alaptőkével jött létre. Az átalakulás jellegzetesége volt, hogy ezúttal az önkormányzatok (Szeged, Sentes, Bácsalmás, Nagymágocs, Csanádpalota és Kelebia) a telen jogán nem váltak automatikusan a részvények bizonyos hányadainak tulajdonosává. A tulajdon teljes egészében az ÁVÜ „kezebe került”, az önkormányzatok pedig a jussukat majd készpénzben kapják meg.

Egyszer volt Budán... és egyszer a ruhagyárban

- Elindult a privatizáció
- Esélyes az MRP-szervezet?

Fotó: Révész Róbert

Nem sokkal az átalakulás után az ÁVÜ közzétette a Szegedi Ruhagyár Rt. nyilvános privatizációs pályázatát is. Eszerint október 11-i jelentkezési határidővel a jegyzett tőke 50,1 százalékát adják el, 10 százalékot a kárpótlási jegyek tulajdosainak tartanak fenn, s a maradék 30,9 százalék – egy későbbi döntés függvényében – alapítványok, avagy a társadalombiztosítás vagyona lesz.

– Szóba került-e a külföldi tőke bevonása?

– Egyelőre külföldi befektetőkről nincs szó – válaszolta Juhász Géza vezérigazgató. – A későbbiekben részvényesek lehetnek a jelenlegi partnereink, de kizárólag tőkeemelés útján.

– Mi az ÁVÜ célja a részvény 50,1 százalékának eladásával?

– Egyértelműen azt szeretné, hogy többségi tulajdonosa legyen a részvénytársaságnak. Ami biztosíték arra, hogy a jövőben hasonló profillal folytatható a termelés, s hogy a részvényesek nemcsak az osztalékképzésben, hanem a műszaki fejlesztésben is érdekelték.

A Szegedi Ruhagyárra a Munkavállalói Rész tulajdonosi Program keretében a dolgozók is pályázhatnak. Amennyiben azonos feltételeket ajánlanak egy másik pályázóval, ők „nyernek”. A törvény értelmében először csak szervezőbizottság alakult a ruhagyárban, amelyik felmérte, hogy mekkora az igény a részvények jegyzésére. (Az MRP-t, mint jogi személyt csak azt követően jegyzik be a cég-bírószágon, ha megnyerte a pá-

lyázatot, majd az önrész befizetése után önfinanszírozóvá válik.)

A bizottság egyik tagja Horváth Lajos, az üzemenntartási osztály vezetője.

– Az 1500 dolgozónak körülbelül a kétharmada – a vezetővel együtt – írásban nyilatkozott arról, hogy milyen vagyónrészt mekkora összegű készpénz avagy kárpótlási jegy ellenében kíván jegyezni. Tehát túl vagyunk a „hőmérőzésen”. Jelenleg a megvalósulási tanulmányterv készül, próbáljuk beszerezni a bankoktól a hiteligényeket, elkészítjük az alapszabály-tervezetet.

– Belülről ennyira stabilnak látszik a vállalat gazdálkodása?

– Sok embernek évtizedek óta munkahelye a Szegedi Ruhagyár, és talpon tudott marani a legnehezebb helyzetben is – mondta egy régi dolgozó, Lepény Andrásné.

– Az emberek azért is jegyeznek szívesen részvényeket – folytatta Horváth Lajos –, mert azt látják, hogy jók az rt. kondíciói. Az mindenkiben benne van, hogy szeretne vállalkozni, és az MRP-hez viszonylag kisebb összegű készpénz is elegendő.

A Szegedi Ruhagyár tavaly 22, 1991-ben 56 millió forintos nyereséget ért el. Idén az első 5 hónap után 3 millió forinttal pozitív a mérleg, az év végére pedig reálisnak tűnik a 42 milliós eredmény elérése.

Fekete Klára

Fotó: Schmidt Andrea

Kamionhúzó, ha találkoznak Nagy hátúak és nagy talpúak a Szikin

(Folytatás az 1. oldalról.)

A csőrös Scania, fedélzetén a kiskőrösi Gécsa Tiborral az utolsó előtti körben indult, s egy percet verve vetélytársára óriási pályacsúcsot futott. Ideje 1 perc 31 másodperc. Ha a Forma-1-ben van esőmenő, akkor Gécsa mester „homokmenő”, amin egyébként nem szabad különösképpen csodálkozni, hiszen Kiskőrös környéke sem éppen zsíros fekete-földjéről ismert. Az igazsághoz tartozik, hogy a versenyző nem is saját paripáján – a lőerőket számolva, inkább ménesén – teljesítette a körrekordot.

Mint Márta Sándortól, a Szöri PR. Nyilvánosságszervező Bt. ügyvezetőjétől megtudtuk, a péntek esti rakparti mezőny szombatra megduplázódott, a később érkezőkkel

már 35-re nőtt a résztvevő kamionok száma. Az eseményekkel párhuzamosan természetesen gyerekprogramok is szórakoztatták a nagyjérdemű utánpótláskorú részt.

A szellemi sporthoz közelítő következő versenyszám a kamionhúzás volt. Kellékek: egy darab „szóló gépes”, egy kötél, valamint hét fő, lehetőleg nagy hátú, nagy talpú úr. Szabályok: álló helyzetből indulva melyik csapat tudja rövidebb idő alatt elhúzni a kamiont egy bizonyos távolságra. A győztesnek, az Eurotransportnak ez 11,27 másodperc alatt sikerült. A sport jegyében rendezték meg a szkanderversenyt, a kispályás labdarugó-mérkőzést, „este pedig már a cowboyok muzsikájáé, a countryé volt a főszerep.

K. A.